

U trumny Bolesława Bieruta

W Domu Związków Zawodowych w Moskwie

MOSKWA (PAP). Bolesna wiadomość o zgonie I Sekretarza KC PZPR Towarzysza Bolesława Bieruta lotem błyskawicy dotarła do wszystkich zakładów pracy w Moskwie, do wszystkich urzędów, instytucji, szkół, do prywatnych mieszkań moskiewskich. Z głośników radiowych popłynęły tony muzyki żałobnej. Na domach moskiewskich pojawiły się spowite kirem czerwone sztandary z godłem państwowym ZSRR — sierpem i młotem.

Na długo przed godziną 15 gromadziły się liczne rzesze mieszkańców Moskwy przed Domem Związków Zawodowych, gdzie wystawiona została trumna ze zwłokami Towarzysza Bolesława Bieruta. W wielkiej sali kolumnowej, której białe kolumny pokrywały purpura i kir, rozbrzmiewała dźwięki muzyki żałobnej. Z osłoniętych krepą żyrandoli padała łagodna światła na spokojną twarz Towarzysza Bolesława Bieruta. Trumna spowita jest czerwienią i tonie w powodzi wieńców.

Jedną z pierwszych przybywa, by pożegnać Bolesława Bieruta, młodzież polska, studująca na wyższych uczelniach stolicy Kraju Rad.

Niekończącym się szeregiem przechodzą przez salę kolumnową rzesze mieszkańców Moskwy. Spojrzenia wszystkich kierują się ku trumnie. U jej wezłowią widnieją wśród zieleni biało-czerwony sztandar Polski.

U stóp trumny delegacje składają wieńce.

Co trzy minuty zmieniają się warty honorowe przy trumnie. Zaciągają je robotnicy radzieccy, ministrowie, generałowie, oficerowie i działacze partyjni.

O godz. 15,10 wartę honorową obejmują członkowie kierownictwa partii i rządu radzieckiego: N. A. Bulganin, E. M. Kaganowicz, G. M. Malenkov, A. I. Mikołaj, W. M. Mołotow, M. G. Pierwuchin, M. Z. Saburow, M. A. Susłow, K. J. Woroszyłow, G. K. Żukow, L. I. Breżniew, D. T. Szepiłow, J. A. Furcewa, A. B. Aristow, N. I. Bielaiew, P. N. Pospielow. Wraz z nimi pełnią wartę honorową wspólnie bojownicy Bolesława Bieruta, członkowie Biura Politycznego KC PZPR — J. Berman i F. Mazur.

Wciąż nowe delegacje przybywają do sali kolumnowej. Niezliczone wieńce składane są u stóp trumny. Składa również wieńce najbliższa rodzina Towarzysza Bieruta. Członkowie rodziny pozostają przy trumnie Zmarłego.

Godzina 17,30. Do sali kolumnowej przybywa delegacja Komitetu Centralnego J. Berman, J. Cyrankiewicz, F. Mazur, E. Ochab, A. Zawadzki. Delegacja składa wieńce od Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Na szarfie widnieje napis: „Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej drogiemu Towarzyszowi Tomaszowi”. Wieńce złożone w imieniu Rady Państwa ma na szarfie krótki napis: „Pierwszemu Prezydentowi Polski Ludowej”. Obok tych wieńców spoczyły wieńce złożone w imieniu rządu PRL i ambasady polskiej w Moskwie.

Członkowie delegacji KC PZPR zaciągają wartę honorową przed trumną. Wraz z nimi stają raz jeszcze na warcie honorowej kierownicy KPZR i rządu radzieckiego.

I znów zaciągają wartę ministrowie radzieccy, genera-

leja, oficerowie, przedstawiciele ambasady PRL, studenci polscy i ich koleżki radzieckie, przedstawiciele placówek dyplomatycznych krajów demokracji ludowej. W jednej z wart honorowych widzimy Dolores Ibarruri.

Mieszkańcy Moskwy składają hołd pamięci Bolesława Bieruta. CAF — telefote z Moskwy

Stolica ZSRR składa Bolesławowi Bierutowi ostatni hołd

MOSKWA (PAP). 14 marca 1956 roku stolica Związku Radzieckiego składa ostatni hołd I Sekretarzowi Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Bolesławowi Bierutowi, wielkiemu synowi narodu polskiego. Na wszystkich domach Moskwy powiewały flagi państwowe spowite kirem. W godzinach rannych wielotysięczne tłumy zgromadziły się wzdłuż ulicy Gorkiego i Szosy Leningradzkiej w oczekiwaniu na kondukt żałobny, który miał udać się na lotnisko.

W sali kolumnowej Domu Związków Zawodowych, która już w przeddzień odwiedziło ponad 100 tys. osób, zmieniają się jeszcze warty honorowe przy trumnie ze zwłokami Bolesława Bieruta obramowanej niezliczonymi wieńcami.

O godz. 9 minut 25 wartę honorową zaciągają jako pierwsi przedstawiciele ambasady ChRL oraz marszałek Czu Teh. O godz. 9 minut 50 stają na warcie N. A. Bulganin, E. M. Kaganowicz, G. M. Malenkov, A. I. Mikołaj, W. M. Mołotow, M. G. Pierwuchin, M. Z. Saburow, M. A. Susłow, K. J. Woroszyłow, G. K. Żukow, L. I. Breżniew, D. T. Szepiłow, J. A. Furcewa, A. B. Aristow, N. I. Bielaiew, P. N. Pospielow. Wśród nich znajdują się również członkowie delegacji polskiej J. Berman, J. Cyrankiewicz, F. Mazur, E. Ochab i A. Zawadzki oraz ambasador PRL W. Lewikowski.

Do ostatniej chwili stoi

Do późnych godzin wieczornych przechodziły przed trumną setki tysięcy ludzi radzieckich. Dopiero o godzinie 11 w nocy zamknięto dostęp do sali kolumnowej.

Stolica Kraju Rad pograża na jest w żalobie. Ludzie radzieccy odczuwają głęboko wielką stratę jaką z powodu śmierci Towarzysza Bolesława Bieruta poniosł cały naród polski i międzynarodowy ruch robotniczy. W licznych wypowiedziach, w niezliczonych listach do ambasady PRL w Moskwie ludzie radzieccy dają wyraz swemu bólowi, współczuciu i braterskiej przyjaźni do narodu polskiego.

W dniu 13 bm., przed przewiezieniem zwłok Towarzysza Bolesława Bieruta do kraju, trumna ze zwłokami została wystawiona w sali kolumnowej gmachu Związków Zawodowych. CAF — Telefote z Moskwy

Jego piękne życie będzie porywającym przykładem dla wszystkich bojowników o szczęście narodów

Przemówienie N. A. Bulganina na wiecu żałobnym w Moskwie

Towarzysze!

Zegnamy dziś po raz ostatni w Moskwie naszego drogiego i niezapomnianego przyjaciela — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Tu, na tym lotnisku, niejednokrotnie witaliśmy i żegnaliśmy Towarzysza Bieruta. Nie zobaczymy go już nigdy więcej wśród nas. Śmierć wyrwała z naszych szeregów tego wspaniałego człowieka, wybitnego działacza politycznego i męża stanu naszej epoki.

Dzielimy smutek narodu polskiego z powodu tej ciężkiej i nieoczekiwanej straty. W imieniu Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rządu radzieckiego, w imieniu całego narodu radzieckiego wyrażamy głębokie współczucie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i bratniemu narodowi polskiemu.

Naród radziecki i masy pracujące innych krajów znają Bolesława Bieruta jako jednego z największych działaczy międzynarodowego ruchu komunistycznego, który poświęcił całe swe życie sprawie klasy robotniczej.

Bolesław Bierut był działaczem tak utalentowanym i wielostronnym, że trudno znaleźć odpowiednie słowa, by nakreślić jego oblicze duchowe. Nie można jednak nie zwrócić uwagi na główny jego rys. Mam na myśli bezgraniczną wiarę w Towarzysza Bieruta marksizmowi — leninizmowi, jak również jego głębokie oddanie idei międzynarodowego proletariackiego.

Towarzysz Bierut nieustannie wzywał członków Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i wszystkich ludzi pracy w Polsce do zacieśnienia solidarności z narodami Związku Radzieckiego, z wielkim narodem chińskim, ze wszystkimi krajami demokracji ludowej, z klasą robotniczą i bratnimi partiami w krajach kapitalistycznych. Był on równocześnie wielkim patriotą swej ukochanej Polski.

W latach okupacji hitlerowskiej Towarzysz Bierut był jednym z głównych organizatorów walki ludu polskiego o wyzwolenie narodowe i społeczne, a po wypędzeniu najeźdźców hitlerowskich — wchodził w skład kierowniczego sztabu państwa polskiego — poświęcał wszystkie

swe siły i zdolności sprawie budowy nowej Polski.

Masy pracujące Polski Ludowej osiągnęły ogromne sukcesy we wszystkich dziedzinach budownictwa gospodarczego i kulturalnego. Bezceńna jest w tym zasługa Bolesława Bieruta — utalentowanego organizatora budownictwa Polski socjalistycznej.

Naród radziecki zna Bolesława Bieruta jako wiernego przyjaciela Związku Radzieckiego i szermierza przyjaźni polsko-radzieckiej.

Towarzysz Bierut zawsze i wszędzie podkreślał konieczność przyjaźni między narodami Polski i Związku Radzieckiego. Nikt i nigdy — stwierdził On w jednym ze swych przemówień — nie zachwieje tą przyjaźnią, wypróbowaną w ogniu wielkich wydarzeń dziejowych, opierającą się na braterskiej pomocy wzajemnej i współpracy.

O przyjaźni Polski Ludowej ze Związkiem Radzieckim mówił Towarzysz Bierut również w swoim ostatnim przemówieniu na XX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Towarzysze! Szczególnie często spotykałem się z Towarzyszem Bierutem w pierwszym okresie tworzenia nowej Polski. Wówczas, w tych trudnych dniach, widac było szczególnie wyraźnie, że mamy przed sobą wielkiego męża stanu i działacza politycznego ściśle związanego z masami ludowymi i umiającego patrzeć daleko naprzód.

W osobie Towarzysza Bieruta Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i naród polski straciły wybitnego organizatora walki o zbudowanie socjalizmu, niezłomnego bojownika, który przez całe swe życie ofiarne służył wielkiej sprawie komunizmu.

Nie wątpimy, że w tych ciężkich dniach klasa robotnicza i masy pracujące Polski jeszcze ściślej zespolą się wokół swego wypróbowanego kierownika — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — i wokół swego rządu.

Bolesław Bierut był człowiekiem o wielkim uroku osobistym i wyjątkowej skromności, człowiekiem nieulekłym i mężnym w walce z wrogami narodu polskiego, pryncypialnym i twardym, ilekroć było to potrzebne; Jego piękne i chwalebne życie będzie porywającym przykładem dla wszystkich bojowników o sprawę komunizmu i szczęście narodów.

Świełtany obraz Towarzysza Bieruta żyć będzie w sercach ludzi pracy.

Zegnaj, nasz drogi Przyjacielu i Towarzyszu bojów!

Z imieniem Bolesława Bieruta

związany jest rozwój polsko-radzieckiego braterstwa

Przemówienie A. Zawadzkiego na wiecu żałobnym w Moskwie

Towarzysze, drodzy bracia i siostry, ludu pracujący Moskwy!

Naród polski i nasza partia — Polska Zjednoczona Partia Robotnicza poniosły wielką stratę.

Całe swe życie, życie pionierskiego rewolucjonisty, poświęcił Towarzysz Bolesław Bierut walce o zwycięstwo klasy robotniczej, o władzę robotniczo-chłopską, a w ciągu ostatnich 12 lat — o umocnienie demokracji ludowej i o budownictwo socjalistyczne w Polsce, o umocnienie wspólnoty całego naszego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, obozu, któremu przewodził wielki bratni Związek Radziecki.

W pamięci narodu polskiego Towarzysz Bierut zostanie uosobieniem gorącego patriotyzmu, miłości do ojczyzny i głębokiego międzynarodowego proletariackiego. Z imieniem Towarzysza Bieruta związany jest nierozdzielnie wszechstronny rozwój serdecznego braterstwa i współpracy między naszymi narodami, braterstwa sementowanego wspólną ofiarą na walkę rewolucjonistów naszych krajów w ciągu wiełu dziesięcioleci. Braterstwo to utworowało narodowi polskiemu drogę do wolności i niepodległości. Braterstwo to jest rękojmią dalszego wzmacniania siły naszych państw, rękojmią dalszego rozkwitu naszych bratnich narodów.

Drodzy przyjaciele! Wzruszają nas głęboko uczucia szczerej miłości i przyjaźni, z jakimi masy pracujące Moskwy i wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego składają hołd pamięci naszego niezapomnianego Towarzysza i Przyjaciela — I Sekretarza Komitetu Centralnego naszej partii, Bolesława Bieruta.

Zabieramy z sobą do ojczyzny również te gorące uczucia waszej braterskiej solidarności i sympatii, drodzy towarzysze radzieccy. Uczucia te jeszcze bardziej zespolą nasze narody i będą wzmacniały coraz bardziej niezłomne siły socjalizmu.

Do kończenia na str. 2

Trumna ze zwłokami Bolesława Bieruta przewieziona została do Warszawy

Spoleczeństwo polskie składa hołd Wielkiemu Synowi narodu

WARSZAWA (PAP). W dniu 14 bm. trumna ze zwłokami i Sekretarza KC PZPR Bolesława Bieruta została przewieziona do Warszawy.

Już na długo przed przybyciem samolotu wiozącego trumnę, na lotnisku na Okęciu zgromadziły się tysiące mieszkańców stolicy.

Na lotnisko przybywają: członkowie Biura Politycznego KC PZPR — Władysław Dworakowski, Franciszek Jóźwiak - Witold, Hilary Mino, Zenon Nowak, Konstanty Rokossowski, Roman Zambrowski, zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR — Adam Rapacki, sekretarz KC PZPR — Władysław Matwin i Jerzy Morawski oraz inne osobistości.

Obecni są członkowie delegacji rządowej ZSRR na uroczystości pogrzebowe: marszałek Związku Radzieckiego Iwan Koniew i ambasador ZSRR w Polsce Panтелейmon Ponomarewko.

Przybyli szefowie i członkowie przedstawicielstw dyplomatycznych: Ludowej Republiki Albanii, Ludowej Republiki Bułgarii, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Czechosłowackiej, Republiki Egiptu, Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, Koreańskiej Republiki Ludowej - Demokratycznej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Rumuńskiej Republiki Ludowej, Węgierskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej Republiki Wietnamu oraz Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

O godzinie 12.40 ląduje samolot wiozący członków delegacji KC PZPR, która uczestniczyła w uroczystościach żałobnych w Moskwie — członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Jakuba Bermana, Józefa Cyrankiewicza, Franciszka Mazurę, Edwarda Ochabę i Aleksandra Zawadzkiego. Powraca też z uroczystości żałobnych w Moskwie rodzina Bolesława Bieruta.

Po kilku minutach, wśród głębokiej ciszy, rozlega się warkot nadlatującego samolotu. Gdy zatrzymuje się on na płycie lotniska — wewnątrz ogromnego czworoboku, utworzonego przez zebrałe tłumy, kompania honorowa WP oddaje honory wojskowe. Orkiestra gra Hymn Narodowy.

Odkrywają się głowy. Członkowie Biura Politycznego i sekretariatów KC PZPR podchodzą do samolotu.

Przy dźwiękach marsza żałobnego, trumnę pokrytą czerną i czarną materią, wynoszą z samolotu starsi oficerowie WP, po czym biorą ją na barki najbliżsi towarzysze walki i pracy zmarłego — członkowie Biura Politycznego KC PZPR i przenoszą na katafalk mieszczący się na samochodzie wojskowym. Przy trumnie zaciągają wartę oficerowie ludowego wojska.

Gdy formuje się kondukt żałobny, rozlega się dźwięki bojowego hymnu partii — „Międzynarodówki”. Na czele konduktu — samochody z pocztami sztandarowymi i autami wiozącymi wieniec. Wysoko na wojskowym wozie odkryta szkarłatem i kirem — trumna, dalej — niekończący się sznur samochodów.

Na całą wielokilometrową trasę, którą przejeżdża kondukt — wyłegi lud Warszawy. Im bliżej śródmieścia tym gęstszy staje się tłum zaciągający ulice, Centralne, roj na zwykłe arterie stolicy, którymi posuwa się kondukt, toną w zastępczej ciszy.

O godzinie 14.25 kondukt zatrzymuje się przed gmachem Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wokół którego zgromadziły się nieprzebrane tłumy ludzi.

Brzmią dźwięki marsza żałobnego. Trumna spoczywa na barkach pracowników Komitetu Centralnego Partii, którzy wnoszą ją do gmachu Komitetu Centralnego PZPR. Za trumną postępuje rodzina Zmarłego oraz członkowie Biura Politycznego i sekretariatów KC PZPR.

Na apelach w szkołach młodzież czci pamięć swego Wielkiego Przyjaciela

WARSZAWA (PAP). W szkołach całego kraju odbyły się 14 bm. rano uroczyste apele poświęcone pamięci Bolesława Bieruta.

Zgromadzona na apelach młodzież wysłuchała w

Niezliczone tłumy warszawiaków, którzy pragną pożegnać po raz ostatni Bolesława Bieruta, otaczają gmach KC PZPR. O godzinie 17 otwarte zostają podwoje wielkiej sali, gdzie na obitym kirem katafalku spoczywa otwarta trumna ze zwłokami Bolesława Bieruta. Wokół trumny — pochylone sztandary KC PZPR, organizacji partyjnych, stronnictw politycznych i organizacji społecznych. Pośrodku poczet sztandarowy kosciuszkwowski. Wartę przy trumnie pełnią żołnierze pułku „Warszawa”.

Trumna tonie w powodzi kwiatów. U stóp jej na poduszkiach z czerwonego jedwabiu odznaczenia Zmarłego: Order Budowniczych Polski Ludowej, Krzyż Grunwaldu I klasy, Medal 10-lecia, medal „Za Warszawę” oraz medal „Zwycięstwa i Wolności”. Niżej — niezliczone wieniec.

Obok trumny zajmują miejsca najbliżsi członkowie rodziny Zmarłego.

Pierwszą wartę honorową u trumny zaciągają członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Jakub Berman, Józef Cyrankiewicz, Władysław Dworakowski, Franciszek Jóźwiak-Witold, Franciszek Mazur, Hilary Mino, Zenon Nowak, Edward Ochab, Konstanty Rokossowski, Roman Zambrowski, Aleksander Zawadzki, zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR — Adam Rapacki oraz sekretarze KC PZPR Władysław Matwin i Jerzy Morawski.

W skupieniu i głębokiej ciszy przez spowitą czarną krepują się, wśród szpalców zieleni i wienców, przesuwają się lud Warszawy, składając ostatni hołd Wielkiemu Synowi narodu polskiego. Idą nie kończącym się szeregiem robotnicy warszawskich fabryk i budowlani, pracownicy biur i przedsiębiorstw, kolejarze, żołnierze, tramwajarze, studenci i młodzież szkolna. Wiele kobiet niesie na ręku dzieci. Wydaje się, że cała Warszawa przesuwają się przez tę pełną majestatu i smutku salę.

Wskazywane w tym czasie przez radio wspomnianą przez wiodniczą ZG ZMP Helenę Jaworską — o Bolesława Bierutę.

Ustawieni w dwuszeręgu w hali podstawowej szkoły TPD nr 2 w Warszawie dziewczęta i chłopcy ze wzruszeniem słuchają słów płynących z głośnika. Przewodnicząca ZG ZMP mówi o tym, jak wiele uwagi i czasu poświęcał młodzieży jej serdeczny przyjaciel:

„Jakże prosto i pięknie przejawiało się w Jego stosunku do ludzi to, co leży u podstaw idei partii, która go wychowała, której służył i która wysunęła Go na jedno z swych przywódców: wielką miłość do człowieka.

Zachowamy na zawsze pamięć o wielkim synu narodu polskiego, żołnierzu partii, przyjacielu młodzieży.”

W Poznaniu w szkole podstawowej nr 37 dziewczęta i chłopcy ustawili się w czworobok wokół przepasanego krepą popiersia i Sekretarza KC PZPR. Serdeczne są słowa Bożeny Dąbkowskiej uczennicy klasy VIa: „Mamy u nas fotografie ze spotkania Bolesława Bieruta z harcerzami. Obejmują ich i uśmiecha się, patrzy na nas, na wszystkie dzieci, które kochał całym sercem. Potrafiłby godnie przestrzegać jego wskazań.”

Podobne apele odbyły się w szkołach w całym kraju.

Delegacje zagraniczne przybywają do Warszawy na uroczystości pogrzebowe

Przed południem 14 bm. przybyli do Warszawy członkowie delegacji rządowej ZSRR na uroczystości związane z pogrzebem i Sekretarza KC PZPR Bolesława Bieruta — marszałek Związku Radzieckiego Iwan Koniew.

W godzinach popołudniowych przybyli do Warszawy dalsi członkowie radzieckiej delegacji rządowej na uroczystości związane z pogrzebem: przewodniczący Rady Ministrów RFRR M. A. Jasnów, przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. T. Kaloczny, przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej BSR W. I. Kozłow, przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej Litewskiej SRR J. I. Pałuckis, przewodniczący Moskiewskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego N. I. Bobrownikow i Wanda Wasilowska.

W uroczystości związane z pogrzebem przybyli 14 bm. do Warszawy członkowie delegacji Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin i rządu ChRL: przewodniczący delegacji, członek Sekretariatu KC KPCh i wiceprzewodniczący Chińskiej Republiki Ludowej — marszałek Czi Teh oraz zastępca członka KC KPCh i ambasador ChRL w Moskwie Liu Siao.

W dniu 14 bm. do Warszawy przybyła na uroczystości związane z pogrzebem delegacja rządowa Ludowej Republiki Albanii w składzie: członkowie Biura Politycznego Albańskiej Partii Pracy i sekretarz Komitetu Centralnego Albańskiej Partii Pracy — Enver Hoda, prezes Rady Ministrów Mehmet Shehu i zastępca prezesa Rady Ministrów, minister obrony narodowej g.n. Bekir Baluka. W skład delegacji wchodzi również ambasador Ludowej Republiki Albanii — Petro Papi.

W dniu 14 bm. do Warszawy przybył na uroczystości związane z pogrzebem sekretarz generalny Kanaadyjskiej Postępowej Partii Pracy — Tim Buck.

Wieczorem 14 bm. przybył do Warszawy na uroczystości związane z pogrzebem przedstawiciel Komunistycznej Partii Austrii — członek Biura Politycznego KC KPA Gotlieb Flala.

Szefowie trzech państw arabskich ustalili plan obrony przed ofensywą imperializmu

PARYŻ (PAP). Agencja France Presse podaje w depeszy z Kairu treść wspólnego oświadczenia króla Arabii Saudyjskiej, Sauda, prezydenta Syrii Szukri El Kuatli i szefa rządu egipskiego Nassera.

Stwierdzają oni, że w toku konferencji, która trwała od 6 do 11 marca, uzgodnili swą politykę w obliczu „poważnej sytuacji na Bliskim i Środkowym Wschodzie” oraz niebezpieczeństw, wobec których znalazły się państwa arabskie.

Zachodnie pakt militarne — głosi m. in. deklaracja — są wymierzone przeciwko aspiracjom narodowym Arabów.

W toku konferencji ustalono szczegółowy plan obrony przed „ewentualną agresją ze strony Izraela” i przed groźbą hegemonii imperialistycznej nad państwami arabskimi.

Ustalono również plan takiej wspólnej akcji, by powstrzymać próby podejmowane przez uczestników Paktu Bagdadzkiego dla wywołania nacisku na kraje arabskie, które to próby zagrożają bezpieczeństwu Arabów i jedności krajów arabskich.

Konferencja ustaliła środki ułatwienia problemu wniknięcia „okupacji przez W. Brytanię oazy Buraimi i emiratu Oman”.

Uczestnicy konferencji postanowili użyć wszelkich możliwych środków służącego rozwiązaniu wszystkich problemów arabskich w sposób dający się pogodzić z suwerennością krajów arabskich.

Osiągnięto całkowite porozumienie co do nowych kroków, jakie należy podjąć dla zakończenia współpracy politycznej, militarnej, gospodarczej i kulturalnej między trzema państwami, które uczestniczyły w konferencji.

Śniżycy we Włzech

RYM (PAP). Radio Rzym podaje, że w różnych częściach Włoch trwa obfite opady śniegu. Wiele miejscowości odciętych jest od komunikacji z resztą kraju.

W prowincji Macerata grubość pokrywy śnieżnej dochodzi do 4 metrów.

Depesze kondolencyjne

Nieprzerwanym potokiem napływają do KC PZPR, Rady Państwa, rządu i członków rządu, do centralnych organizacji i stowarzyszeń depesze kondolencyjne z powodu zgonu Bolesława Bieruta. Depesze te pochodzą z całego świata. Nadsyłają je partie komunistyczne i robotnicze, rządy krajów obozu postępu, wybitne osobistości, organizacje społeczne i związki zawodowe.

Poniżej przytaczamy tekst depeszy kondolencyjnej od Mao Tse-tunga, Liu Siao-tsi i Czu En-lai'a, adresowanej do przewodniczącego Rady Państwa, prezesa Rady Ministrów i ministra spraw zagranicznych PRL:

„Z bólem dowiedzieliśmy się o śmierci Towarzysza Bolesława Bieruta i przesyłamy wyrazy najgłębszego współczucia Wam, narodowi i rządowi PRL w imieniu narodu i rządu Chińskiej Republiki Ludowej.

Towarzysz Bolesław Bierut był poważnym i ukończonym przywódcą narodu polskiego oraz wybitnym bojownikiem sprawy polskiej, demokraty i socjalistą. Jego śmierć jest wielką stratą dla narodu polskiego i światowego obozu postępu, demokracji i socjalizmu, któremu przewodzi Związek Radziecki.

Jesteśmy głęboko przekonani, że wspólnie osiągnięcia Towarzysza Bolesława Bieruta w dziedzinie polityki będą dla nas stałe bodźcem w dążeniu do dalszego umacniania i pogłębiania niewzruszonej przyjaźni między narodami chińskim i polskim. Naród chiński będzie zawsze ramię przy ramieniu z narodem polskim walczył w obronie pokoju powszechnego oraz o umocnienie światowego obozu postępu, demokracji i socjalizmu, któremu przewodzi Związek Radziecki.”

W dniu 13 bm. w Warszawie złożyli na ręce ministra spraw zagranicznych PRL Stanisława Skrzyszewskiego wyrazy serdecznego współczucia z powodu zgonu i Sekretarza KC PZPR — Bolesława Bieruta; ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Republiki Turcji, Republiki Czechosłowackiej, NRD, Koreańskiej Republiki Ludowej - demokratycznej, Ludowej Republiki Bułgarii,

Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, Rumuńskiej Republiki Ludowej, Republiki Finlandii, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Królestwa Szwecji, Królestwa Norwegii oraz charge d'affaires: Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Demokratycznej Republiki Wietnamu, Chińskiej Republiki Ludowej, Ludowej Republiki Albanii, Węgierskiej Republiki Ludowej.

Jednocześnie na wiadomość o zgonie Bolesława Bieruta w ambasadach i innych placówkach dyplomatycznych Polskiej Misji Społecznej Ludowej w wielu krajach przedstawiciele rządów, członkowie korpusu dyplomatycznego, przedstawiciele partii komunistycznych i robotniczych oraz organizacji społecznych złożyli kondolencje.

Na adres Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej napływają również liczne i szczere depesze kondolencyjne z kraju. Ich nadawcy — robotnicy, chłopcy, inteligenci, działacze społeczni, studenci i młodzież szkolna wyrażają ogrom swego bólu i zapewniają jednocześnie Komitet Centralny PZPR, że swą pracą oraz działalnością polityczną i społeczną realizować będą te ideały, którymi służył wiernie Bolesław Bierut.

Dnia 13 bm. sekretarz episkopatu polskiego ksiądz biskup Zygmunt Chorożański złożył na ręce min. Małkowskiego, dyrektora urzędu do spraw wznawiania kondolencje w imieniu episkopatu polskiego i swoim własnym z powodu zgonu Bolesława Bieruta. Ks. biskup Chorożański prosi o przekazanie kondolencji Komitetowi Centralnemu PZPR, Radzie Państwa i Radzie Ministrów.

Kondolencje złożyli również przedstawiciele innych wyznań w Polsce.

DEPESZA EGZEKUTYWY KW PZPR W GDAŃSKU

Do Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Warszawie

Głęboko wstrząśnięci wiadomością o bolesnej stracie, jaka spotkała całą naszą partię i naród polski o przedwczesnej śmierci Tow. Bolesława Bieruta — i Sekretarza KC PZPR, pragniemy zapewnić Komitet Centralny, że w tych trudnych dla nas chwilach dołożymy wszystkich wysiłków dla jeszcze większego zespolenia klasy robotniczej i całego społeczeństwa. Wybrzeża wokół naszej partii, Komitetu Centralnego i rządu. Gdańska organizacja partyjna zwróci jeszcze bardziej swe szereg, by w ścisłej więzi z masami prowadziła jej wytyczoną przez partię drogą walki o dobrobyt i szczęście narodu.

Egzekutywa KW PZPR w Gdańsku

DEPESZA REDAKCJI „LIDOWA DEMOKRACIE” W FRADZE

Do Redakcji „Dziennika Bałtyckiego” w Gdańsku

Droży Przyjaciele, przesyłamy Wam wyrazy głębokiego współczucia z powodu zgonu Wielkiego Syna Ludu Polskiego, i Sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Bolesława Bieruta. Jego świetlana pamięć zobowiązuje nas do dalszego umacniania braterskich więzów między narodami obywatelami naszych krajów.

Redakcja dziennika „Lidowa Demokracie” Fraba

Uchwalała w sprawie placówek zbiorowego żywienia w ZSRR

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje:

W poniedziałek 12 marca opublikowano tu uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów ZSRR w sprawie polepszenia pracy placówek żywienia zbiorowego — stołówek, restauracji, barów itp.

Komitet Centralny i Rada Ministrów wskazują, że rozwój sieci i polepszenie pracy placówek żywienia zbiorowego ma być wielkie znaczenie dla rozwiązania doniosłego zadania polityczno-gospodarczego, jakim jest podniesienie stopy życiowej ludności, polepszenia warunków bytu ludzi radzieckich. Żywnienie zbiorowe sprzyja przebudowie w dziedzinie polityki w Algierze.

wzobudzeniu kobiet od niepełnej pracy domowej. Komitet Centralny i Rada Ministrów zobowiązały Państwowy Komitet Planowania ZSRR, rady ministrów republik związkowych, Ministerstwo Handlu ZSRR i Centralny Związek Spółdzielczy do tego, by na okres szóstego 5-letniego Planu Rozwoju Gospodarki Narodowej ZSRR (1956—1960) zaprojektowano zwiększenie sieci punktów żywienia zbiorowego w republikach związkowych.

Uchwała przewiduje wprowadzenie jeszcze w 1956 r. stołówek i kawiarni w zakładach i przedsiębiorstwach i restauracjach, kawiarniach, herbaciarniach, barach i bufetach. Późniejsze rozszerzenie zostanie wydawanie obiadów do domów,

Stolica ZSRR składa Bolesławowi Bierutowi ostatni hołd

• Dokończenie ze str. 1

członkowie kierownictwa KPZR i rządu radzieckiego oraz członkowie delegacji KC PZPR i przy dźwiękach marsza żałobnego ustawiają na wzniesieniu przed trybuną.

Dookoła skupiają się liczne rzesze mieszkańców Moskwy. Obecni są ambasadorowie Chińskiej Republiki Ludowej, Czechosłowackiej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Węgier, Rumunii, Bułgarii, Mongołskiej Republiki Ludowej, Koreańskiej Republiki Ludowej - Demokratycznej, charge d'affaires: Albanii, Wietnamu, Jugosławii, Indii, Burmy, Szwecji, Egiptu, poseł Libanu, charge d'affaires: Indonezji, Pakistanu i przedstawiciele ambasady Finlandii.

Rozpoczyna się wiec żałobny poświęcony pamięci Zmarłego. Wiec zagaja J. Furcowa, sekretarz KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, a po niej prze-

imawiają: przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bulganin, sekretarz leninowskiego komitetu dzielnicowego KPZR miasta Moskwy S. Orłow, maszynista W. Błażenow oraz przewodniczący Rady Państwa PRL i członek Biura Politycznego KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej A. Zawadzki.

Po zakończeniu wiecu kierownictwa KPZR i rządu radzieckiego oraz członkowie delegacji KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej biorą trumnę ze zwłokami Bolesława Bieruta i niosą ją do samolotu. W ostatnich chwilach pożegnania z Bolesławem Bierutem rezegają się dźwięki hymnów państwowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Radzieckiego.

Oddziały garnizonu moskiewskiego prezentują broń. Warkot silników. W niebo wzbija się pierwszy samolot, potem drugi i trzeci, kierując się do Warszawy.

Po zgonie Bolesława Bieruta Głęboka żałoba okryła ludzi morza

W tych dniach żaloby narodowej centralne nasze organizacje, związki i stronnictwa wydały odezwy do swoich członków. Poniżej przytaczamy w skrócie niektóre z tych odezwy:

Centralnej Rady Zw. Zawodowych:

Z głębokim bólem przyjęła polska klasa robotnicza śmierć niezłomnego bojownika o sprawę ludu pracującego i Sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Towarzysza Bolesława Bieruta.

Całe ofiarne życie Towarzysza Bieruta przepełnione było głęboko ludzką troską o dobro człowieka pracy, o jego lepszy byt i wszechstronny rozwój. W całej swej działalności wskazywał Towarzysz Bierut, jak uważnie należy wniknąć w potrzeby i bolączki najszerszych mas, jak umacniać więź z milionami ludzi pracy.

Nieprzemijająca wymowa posiadająca Jego słowa: „Troska o proste człowieka, człowieka o zwykłym — ale jakże cenne — sercu, troska o lepsze jego życie, o lepszy jego los i przyszłość jest sprawą najświętszą”.

Tym Jego wskazaniem, wyrażającym wolę i dążenie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej winniśmy się kierować w naszej codziennej pracy związkowej, w dążeniu do jak najlepszego wypełnienia naszych obowiązków wobec klasy robotniczej, do podnoszenia poziomu życiowego, poprawy warunków bytu i kultury najszerszych rzesz ludzi pracy w Polsce.

Pamięć Towarzysza Bieruta pozostanie wśród nas jako wieczny żywy przykład bezgranicznego poświęcenia i oddania sprawie klasy robotniczej.

Wierne idei, której służył On przez całe swe życie, związki zawodowe Polskiej Ludowej walczą będą nieustraszenie pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej o zwycięstwo wielkiego dzieła demokracji, pokoju i socjalizmu.

Naczelnego Komitetu ZSL:

Odszedł człowiek, z którego imieniem związane są dziesięciolecia walki ludu polskiego o ziemię dla chłopów, o władzę dla ludu, o wolną sprawiedliwą, ludową ojczyznę.

Jako Prezydent, Prezes Rady Ministrów, Przewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego, i Sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut położył wielkie zasługi w dziele umacniania sojuszu robotniczo-chłopskiego i ugruntowania władzy ludowej. Wkładał cały swój rozum i gorące serce wielkiego patrioty i bojownika sprawy ludowej w dzieło odbudowy i rozwoju gospodarki oraz rozkwitu kultury narodowej.

Zachowajmy we wdzięcznej pamięci imię Bolesława Bieruta i szczerze sprawnie ludu i ojczyzny, pod którym walczył, nieśmy naprzód.

Centralnego Komitetu SD:

Bolesław Bierut pozostanie w naszej pamięci jako żarliwy orędownik jednoci polskiego narodu i nieustraszonego organizatora Frontu Narodowego, którego był przewodniczącym.

W tej walce o jedność narodu przejawiał on wiele troski o jak najpełniejszy udział inteligencji starej i nowej w pracy i walce mas ludowych.

Bolesław Bierut wskazywał na rolę, jaką w naszej gospodarce ma do spełnienia rzemiosło i na jego wkład w zaspokajanie potrzeb mas pracujących, na jego drogę rozwojową do socjalistycznych form gospodarowania, stwarzających dla rzemiosła warunki współkorzystania z dorobku materialnego i kulturalnego narodu.

Stronnictwo Demokratyczne

ne w dalszej swej działalności będzie wspierać wiezy braterskiej współpracy z partią dla której żył i pracował, w szeregach której hartował się i działał Bolesław Bierut — z Polską Zjednoczoną Partią Robotniczą, prowadzącą naród polski drogą niezłomnego zwycięstwa.

Zarządu Głównego ZM:

Uderzyła nas w oczy czerń gazet. Przyniosły nam wiadomość o śmierci naszego serdecznego Przyjaciela, wypróbowanego w trudach życia i walk klasowych — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Był naszym przyjacielem. Pamiętamy Jego codzienną troskę o nas młodych, ojcowie ciepło z jakim odnosił się do naszych smutków, trosk, radości. Jego przyjaźń nie rwały Jego mocną wiarę w siły naszej młodoci.

Był dla nas usobieniem — i takim już pozostanie w naszej pamięci — żarliwego oddania sprawie narodu, ideom klasy robotniczej i jej partii.

Nasze przywiązanie, szacunek i zaufanie do Towarzysza Bolesława Bieruta jest jednocześnie przywiązaniem, szacunkiem i zaufaniem do partii.

W tych ciężkich dla nas dniach bólu i żaloby stajemy bliżej partii, ciałni, zwieramy szeregi. Chcemy stać się godnymi tego piękniego miana, którym On nas zaszczycił, miana najbliższych towarzyszy walki na szczytach. Będziemy w dalszym ciągu wraz z partią pomnażać siły naszego kraju.

Pamięć o Towarzyszu Bierucie pozostanie z nami na dalszą drogę, na dalszą walkę.

Wierni partii, spełnimy jej nakazy, podejmujemy każdy trud, każde zadanie.

Jednym z celów Wojewódzkiej Rady Budownictwa było wyszukanie REZERW i nie wykorzystanie możliwości wprowadzenia postępu technicznego do naszego budownictwa.

Można z całą pewnością stwierdzić, że taką nie wykorzystaną przez nasz przemysł budowlany rezerwą jest spoiwo budowlane zwane GIPSEM — wraz ze wszystkimi elementami i prefabrykatami powstałymi przy jego pomocy.

Gips jako materiał budowlany nie jest materiałem nowym. Stosowany był w starożytnym Egipcie około 5000 lat temu. Z unikalnej kultury Egiptu upadła technika produkcji tego materiału i jego stosowania. Dopiero w epoce Odrodzenia rozpoczęto na nowo stosowanie spoiw gipsowych na większą skalę. Powszechniejszy jednak rozwój produkcji spoiw wspaniałe rozwinięcie produkcji cementu portlandzkiego w pełni uzupełniło stosowanie spoiw gipsowych. Niemalże przyczyniła się do tego polityka ekonomiczna kapitalistycznych koncernów cementowych.

Jednak rozwój metody prefabrykacji w nowoczesnym budownictwie i dążenie do skrócenia czasu budowy nakazują zwrócić uwagę na materiał budowlany, który właśnie bardzo szybko pracuje tj. gips. Szybkość wiązania jego jest powszechnie znana. W wielu krajach zakłady prefabrykacji zaczęły się powstawać interesować spoiwami gipsowymi. W tych krajach powstaje nowo czesny przemysł gipsowy.

Wzrost przemysłu socjalistycznego w Związku Radzieckim już przed ostatnią wojną światową postawił przemysł gipsowy ZSRR na bardzo wysokim poziomie, zaś w służbie odbudowy kraju po zniszczeniach wojennych przemysł ten osiągnął bardzo wysoką produkcję. Dzięki licznym pracom naukowo-badawczym nad technologią, zastosowaniem i rozszerzeniem asortymentu spoiw gipsowych przemysł gipsowy w Związku Radzieckim stał się produkującym na całym świecie.

U nas przemysł gipsowy był do niedawna w powiśniętych, mimo że posiadamy dosyć bogate złoża surowca, tj. kamienia gipsowego, mimo że eksploatacja jego jest bardzo łatwa, a produkcja gipsu wymaga najmniejszej ilości węgla w porównaniu z produkcją wapna lub cementu. Dapięro budowa kombinatu gipsowego na terenie najbogatszych naszych złóż w dolinie Nidy, jego nowoczesna technologia i automatyzacja produkcji gipsowych elementów budowlanych zapoczątkuje prawdziwy rozwój tego przemysłu w Polsce.

Jak dalece opłacalne jest stosowanie spoiw gipsowych w budownictwie, świadczy o tym fakt, że kraje pozabawione przez naturę bogactw naturalnych w postać

domość o śmierci naszego serdecznego Przyjaciela, wypróbowanego w trudach życia i walk klasowych — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Był naszym przyjacielem. Pamiętamy Jego codzienną troskę o nas młodych, ojcowie ciepło z jakim odnosił się do naszych smutków, trosk, radości. Jego przyjaźń nie rwały Jego mocną wiarę w siły naszej młodoci.

Był dla nas usobieniem — i takim już pozostanie w naszej pamięci — żarliwego oddania sprawie narodu, ideom klasy robotniczej i jej partii.

Nasze przywiązanie, szacunek i zaufanie do Towarzysza Bolesława Bieruta jest jednocześnie przywiązaniem, szacunkiem i zaufaniem do partii.

W tych ciężkich dla nas dniach bólu i żaloby stajemy bliżej partii, ciałni, zwieramy szeregi. Chcemy stać się godnymi tego piękniego miana, którym On nas zaszczycił, miana najbliższych towarzyszy walki na szczytach. Będziemy w dalszym ciągu wraz z partią pomnażać siły naszego kraju.

Pamięć o Towarzyszu Bierucie pozostanie z nami na dalszą drogę, na dalszą walkę.

Wierni partii, spełnimy jej nakazy, podejmujemy każdy trud, każde zadanie.

Jednym z celów Wojewódzkiej Rady Budownictwa było wyszukanie REZERW i nie wykorzystanie możliwości wprowadzenia postępu technicznego do naszego budownictwa.

Można z całą pewnością stwierdzić, że taką nie wykorzystaną przez nasz przemysł budowlany rezerwą jest spoiwo budowlane zwane GIPSEM — wraz ze wszystkimi elementami i prefabrykatami powstałymi przy jego pomocy.

Gips jako materiał budowlany nie jest materiałem nowym. Stosowany był w starożytnym Egipcie około 5000 lat temu. Z unikalnej kultury Egiptu upadła technika produkcji tego materiału i jego stosowania. Dopiero w epoce Odrodzenia rozpoczęto na nowo stosowanie spoiw gipsowych na większą skalę. Powszechniejszy jednak rozwój produkcji spoiw wspaniałe rozwinięcie produkcji cementu portlandzkiego w pełni uzupełniło stosowanie spoiw gipsowych. Niemalże przyczyniła się do tego polityka ekonomiczna kapitalistycznych koncernów cementowych.

Jednak rozwój metody prefabrykacji w nowoczesnym budownictwie i dążenie do skrócenia czasu budowy nakazują zwrócić uwagę na materiał budowlany, który właśnie bardzo szybko pracuje tj. gips. Szybkość wiązania jego jest powszechnie znana. W wielu krajach zakłady prefabrykacji zaczęły się powstawać interesować spoiwami gipsowymi. W tych krajach powstaje nowo czesny przemysł gipsowy.

Wzrost przemysłu socjalistycznego w Związku Radzieckim już przed ostatnią wojną światową postawił przemysł gipsowy ZSRR na bardzo wysokim poziomie, zaś w służbie odbudowy kraju po zniszczeniach wojennych przemysł ten osiągnął bardzo wysoką produkcję. Dzięki licznym pracom naukowo-badawczym nad technologią, zastosowaniem i rozszerzeniem asortymentu spoiw gipsowych przemysł gipsowy w Związku Radzieckim stał się produkującym na całym świecie.

U nas przemysł gipsowy był do niedawna w powiśniętych, mimo że posiadamy dosyć bogate złoża surowca, tj. kamienia gipsowego, mimo że eksploatacja jego jest bardzo łatwa, a produkcja gipsu wymaga najmniejszej ilości węgla w porównaniu z produkcją wapna lub cementu. Dapięro budowa kombinatu gipsowego na terenie najbogatszych naszych złóż w dolinie Nidy, jego nowoczesna technologia i automatyzacja produkcji gipsowych elementów budowlanych zapoczątkuje prawdziwy rozwój tego przemysłu w Polsce.

Jak dalece opłacalne jest stosowanie spoiw gipsowych w budownictwie, świadczy o tym fakt, że kraje pozabawione przez naturę bogactw naturalnych w postać

domość o śmierci naszego serdecznego Przyjaciela, wypróbowanego w trudach życia i walk klasowych — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Był naszym przyjacielem. Pamiętamy Jego codzienną troskę o nas młodych, ojcowie ciepło z jakim odnosił się do naszych smutków, trosk, radości. Jego przyjaźń nie rwały Jego mocną wiarę w siły naszej młodoci.

Był dla nas usobieniem — i takim już pozostanie w naszej pamięci — żarliwego oddania sprawie narodu, ideom klasy robotniczej i jej partii.

Nasze przywiązanie, szacunek i zaufanie do Towarzysza Bolesława Bieruta jest jednocześnie przywiązaniem, szacunkiem i zaufaniem do partii.

W tych ciężkich dla nas dniach bólu i żaloby stajemy bliżej partii, ciałni, zwieramy szeregi. Chcemy stać się godnymi tego piękniego miana, którym On nas zaszczycił, miana najbliższych towarzyszy walki na szczytach. Będziemy w dalszym ciągu wraz z partią pomnażać siły naszego kraju.

Pamięć o Towarzyszu Bierucie pozostanie z nami na dalszą drogę, na dalszą walkę.

Wierni partii, spełnimy jej nakazy, podejmujemy każdy trud, każde zadanie.

Jednym z celów Wojewódzkiej Rady Budownictwa było wyszukanie REZERW i nie wykorzystanie możliwości wprowadzenia postępu technicznego do naszego budownictwa.

Można z całą pewnością stwierdzić, że taką nie wykorzystaną przez nasz przemysł budowlany rezerwą jest spoiwo budowlane zwane GIPSEM — wraz ze wszystkimi elementami i prefabrykatami powstałymi przy jego pomocy.

Gips jako materiał budowlany nie jest materiałem nowym. Stosowany był w starożytnym Egipcie około 5000 lat temu. Z unikalnej kultury Egiptu upadła technika produkcji tego materiału i jego stosowania. Dopiero w epoce Odrodzenia rozpoczęto na nowo stosowanie spoiw gipsowych na większą skalę. Powszechniejszy jednak rozwój produkcji spoiw wspaniałe rozwinięcie produkcji cementu portlandzkiego w pełni uzupełniło stosowanie spoiw gipsowych. Niemalże przyczyniła się do tego polityka ekonomiczna kapitalistycznych koncernów cementowych.

Jednak rozwój metody prefabrykacji w nowoczesnym budownictwie i dążenie do skrócenia czasu budowy nakazują zwrócić uwagę na materiał budowlany, który właśnie bardzo szybko pracuje tj. gips. Szybkość wiązania jego jest powszechnie znana. W wielu krajach zakłady prefabrykacji zaczęły się powstawać interesować spoiwami gipsowymi. W tych krajach powstaje nowo czesny przemysł gipsowy.

Wzrost przemysłu socjalistycznego w Związku Radzieckim już przed ostatnią wojną światową postawił przemysł gipsowy ZSRR na bardzo wysokim poziomie, zaś w służbie odbudowy kraju po zniszczeniach wojennych przemysł ten osiągnął bardzo wysoką produkcję. Dzięki licznym pracom naukowo-badawczym nad technologią, zastosowaniem i rozszerzeniem asortymentu spoiw gipsowych przemysł gipsowy w Związku Radzieckim stał się produkującym na całym świecie.

U nas przemysł gipsowy był do niedawna w powiśniętych, mimo że posiadamy dosyć bogate złoża surowca, tj. kamienia gipsowego, mimo że eksploatacja jego jest bardzo łatwa, a produkcja gipsu wymaga najmniejszej ilości węgla w porównaniu z produkcją wapna lub cementu. Dapięro budowa kombinatu gipsowego na terenie najbogatszych naszych złóż w dolinie Nidy, jego nowoczesna technologia i automatyzacja produkcji gipsowych elementów budowlanych zapoczątkuje prawdziwy rozwój tego przemysłu w Polsce.

Jak dalece opłacalne jest stosowanie spoiw gipsowych w budownictwie, świadczy o tym fakt, że kraje pozabawione przez naturę bogactw naturalnych w postać

domość o śmierci naszego serdecznego Przyjaciela, wypróbowanego w trudach życia i walk klasowych — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Był naszym przyjacielem. Pamiętamy Jego codzienną troskę o nas młodych, ojcowie ciepło z jakim odnosił się do naszych smutków, trosk, radości. Jego przyjaźń nie rwały Jego mocną wiarę w siły naszej młodoci.

Był dla nas usobieniem — i takim już pozostanie w naszej pamięci — żarliwego oddania sprawie narodu, ideom klasy robotniczej i jej partii.

Nasze przywiązanie, szacunek i zaufanie do Towarzysza Bolesława Bieruta jest jednocześnie przywiązaniem, szacunkiem i zaufaniem do partii.

W tych ciężkich dla nas dniach bólu i żaloby stajemy bliżej partii, ciałni, zwieramy szeregi. Chcemy stać się godnymi tego piękniego miana, którym On nas zaszczycił, miana najbliższych towarzyszy walki na szczytach. Będziemy w dalszym ciągu wraz z partią pomnażać siły naszego kraju.

Pamięć o Towarzyszu Bierucie pozostanie z nami na dalszą drogę, na dalszą walkę.

Wierni partii, spełnimy jej nakazy, podejmujemy każdy trud, każde zadanie.

Jednym z celów Wojewódzkiej Rady Budownictwa było wyszukanie REZERW i nie wykorzystanie możliwości wprowadzenia postępu technicznego do naszego budownictwa.

Można z całą pewnością stwierdzić, że taką nie wykorzystaną przez nasz przemysł budowlany rezerwą jest spoiwo budowlane zwane GIPSEM — wraz ze wszystkimi elementami i prefabrykatami powstałymi przy jego pomocy.

Gips jako materiał budowlany nie jest materiałem nowym. Stosowany był w starożytnym Egipcie około 5000 lat temu. Z unikalnej kultury Egiptu upadła technika produkcji tego materiału i jego stosowania. Dopiero w epoce Odrodzenia rozpoczęto na nowo stosowanie spoiw gipsowych na większą skalę. Powszechniejszy jednak rozwój produkcji spoiw wspaniałe rozwinięcie produkcji cementu portlandzkiego w pełni uzupełniło stosowanie spoiw gipsowych. Niemalże przyczyniła się do tego polityka ekonomiczna kapitalistycznych koncernów cementowych.

Jednak rozwój metody prefabrykacji w nowoczesnym budownictwie i dążenie do skrócenia czasu budowy nakazują zwrócić uwagę na materiał budowlany, który właśnie bardzo szybko pracuje tj. gips. Szybkość wiązania jego jest powszechnie znana. W wielu krajach zakłady prefabrykacji zaczęły się powstawać interesować spoiwami gipsowymi. W tych krajach powstaje nowo czesny przemysł gipsowy.

Wzrost przemysłu socjalistycznego w Związku Radzieckim już przed ostatnią wojną światową postawił przemysł gipsowy ZSRR na bardzo wysokim poziomie, zaś w służbie odbudowy kraju po zniszczeniach wojennych przemysł ten osiągnął bardzo wysoką produkcję. Dzięki licznym pracom naukowo-badawczym nad technologią, zastosowaniem i rozszerzeniem asortymentu spoiw gipsowych przemysł gipsowy w Związku Radzieckim stał się produkującym na całym świecie.

U nas przemysł gipsowy był do niedawna w powiśniętych, mimo że posiadamy dosyć bogate złoża surowca, tj. kamienia gipsowego, mimo że eksploatacja jego jest bardzo łatwa, a produkcja gipsu wymaga najmniejszej ilości węgla w porównaniu z produkcją wapna lub cementu. Dapięro budowa kombinatu gipsowego na terenie najbogatszych naszych złóż w dolinie Nidy, jego nowoczesna technologia i automatyzacja produkcji gipsowych elementów budowlanych zapoczątkuje prawdziwy rozwój tego przemysłu w Polsce.

Jak dalece opłacalne jest stosowanie spoiw gipsowych w budownictwie, świadczy o tym fakt, że kraje pozabawione przez naturę bogactw naturalnych w postać

domość o śmierci naszego serdecznego Przyjaciela, wypróbowanego w trudach życia i walk klasowych — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Był naszym przyjacielem. Pamiętamy Jego codzienną troskę o nas młodych, ojcowie ciepło z jakim odnosił się do naszych smutków, trosk, radości. Jego przyjaźń nie rwały Jego mocną wiarę w siły naszej młodoci.

Był dla nas usobieniem — i takim już pozostanie w naszej pamięci — żarliwego oddania sprawie narodu, ideom klasy robotniczej i jej partii.

Nasze przywiązanie, szacunek i zaufanie do Towarzysza Bolesława Bieruta jest jednocześnie przywiązaniem, szacunkiem i zaufaniem do partii.

W tych ciężkich dla nas dniach bólu i żaloby stajemy bliżej partii, ciałni, zwieramy szeregi. Chcemy stać się godnymi tego piękniego miana, którym On nas zaszczycił, miana najbliższych towarzyszy walki na szczytach. Będziemy w dalszym ciągu wraz z partią pomnażać siły naszego kraju.

Pamięć o Towarzyszu Bierucie pozostanie z nami na dalszą drogę, na dalszą walkę.

Wierni partii, spełnimy jej nakazy, podejmujemy każdy trud, każde zadanie.

Jednym z celów Wojewódzkiej Rady Budownictwa było wyszukanie REZERW i nie wykorzystanie możliwości wprowadzenia postępu technicznego do naszego budownictwa.

Można z całą pewnością stwierdzić, że taką nie wykorzystaną przez nasz przemysł budowlany rezerwą jest spoiwo budowlane zwane GIPSEM — wraz ze wszystkimi elementami i prefabrykatami powstałymi przy jego pomocy.

Gips jako materiał budowlany nie jest materiałem nowym. Stosowany był w starożytnym Egipcie około 5000 lat temu. Z unikalnej kultury Egiptu upadła technika produkcji tego materiału i jego stosowania. Dopiero w epoce Odrodzenia rozpoczęto na nowo stosowanie spoiw gipsowych na większą skalę. Powszechniejszy jednak rozwój produkcji spoiw wspaniałe rozwinięcie produkcji cementu portlandzkiego w pełni uzupełniło stosowanie spoiw gipsowych. Niemalże przyczyniła się do tego polityka ekonomiczna kapitalistycznych koncernów cementowych.

Jednak rozwój metody prefabrykacji w nowoczesnym budownictwie i dążenie do skrócenia czasu budowy nakazują zwrócić uwagę na materiał budowlany, który właśnie bardzo szybko pracuje tj. gips. Szybkość wiązania jego jest powszechnie znana. W wielu krajach zakłady prefabrykacji zaczęły się powstawać interesować spoiwami gipsowymi. W tych krajach powstaje nowo czesny przemysł gipsowy.

Wzrost przemysłu socjalistycznego w Związku Radzieckim już przed ostatnią wojną światową postawił przemysł gipsowy ZSRR na bardzo wysokim poziomie, zaś w służbie odbudowy kraju po zniszczeniach wojennych przemysł ten osiągnął bardzo wysoką produkcję. Dzięki licznym pracom naukowo-badawczym nad technologią, zastosowaniem i rozszerzeniem asortymentu spoiw gipsowych przemysł gipsowy w Związku Radzieckim stał się produkującym na całym świecie.

U nas przemysł gipsowy był do niedawna w powiśniętych, mimo że posiadamy dosyć bogate złoża surowca, tj. kamienia gipsowego, mimo że eksploatacja jego jest bardzo łatwa, a produkcja gipsu wymaga najmniejszej ilości węgla w porównaniu z produkcją wapna lub cementu. Dapięro budowa kombinatu gipsowego na terenie najbogatszych naszych złóż w dolinie Nidy, jego nowoczesna technologia i automatyzacja produkcji gipsowych elementów budowlanych zapoczątkuje prawdziwy rozwój tego przemysłu w Polsce.

Jak dalece opłacalne jest stosowanie spoiw gipsowych w budownictwie, świadczy o tym fakt, że kraje pozabawione przez naturę bogactw naturalnych w postać

domość o śmierci naszego serdecznego Przyjaciela, wypróbowanego w trudach życia i walk klasowych — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Był naszym przyjacielem. Pamiętamy Jego codzienną troskę o nas młodych, ojcowie ciepło z jakim odnosił się do naszych smutków, trosk, radości. Jego przyjaźń nie rwały Jego mocną wiarę w siły naszej młodoci.

Był dla nas usobieniem — i takim już pozostanie w naszej pamięci — żarliwego oddania sprawie narodu, ideom klasy robotniczej i jej partii.

Nasze przywiązanie, szacunek i zaufanie do Towarzysza Bolesława Bieruta jest jednocześnie przywiązaniem, szacunkiem i zaufaniem do partii.

W tych ciężkich dla nas dniach bólu i żaloby stajemy bliżej partii, ciałni, zwieramy szeregi. Chcemy stać się godnymi tego piękniego miana, którym On nas zaszczycił, miana najbliższych towarzyszy walki na szczytach. Będziemy w dalszym ciągu wraz z partią pomnażać siły naszego kraju.

Pamięć o Towarzyszu Bierucie pozostanie z nami na dalszą drogę, na dalszą walkę.

Wierni partii, spełnimy jej nakazy, podejmujemy każdy trud, każde zadanie.

Jednym z celów Wojewódzkiej Rady Budownictwa było wyszukanie REZERW i nie wykorzystanie możliwości wprowadzenia postępu technicznego do naszego budownictwa.

Można z całą pewnością stwierdzić, że taką nie wykorzystaną przez nasz przemysł budowlany rezerwą jest spoiwo budowlane zwane GIPSEM — wraz ze wszystkimi elementami i prefabrykatami powstałymi przy jego pomocy.

Gips jako materiał budowlany nie jest materiałem nowym. Stosowany był w starożytnym Egipcie około 5000 lat temu. Z unikalnej kultury Egiptu upadła technika produkcji tego materiału i jego stosowania. Dopiero w epoce Odrodzenia rozpoczęto na nowo stosowanie spoiw gipsowych na większą skalę. Powszechniejszy jednak rozwój produkcji spoiw wspaniałe rozwinięcie produkcji cementu portlandzkiego w pełni uzupełniło stosowanie spoiw gipsowych. Niemalże przyczyniła się do tego polityka ekonomiczna kapitalistycznych koncernów cementowych.

Jednak rozwój metody prefabrykacji w nowoczesnym budownictwie i dążenie do skrócenia czasu budowy nakazują zwrócić uwagę na materiał budowlany, który właśnie bardzo szybko pracuje tj. gips. Szybkość wiązania jego jest powszechnie znana. W wielu krajach zakłady prefabrykacji zaczęły się powstawać interesować spoiwami gipsowymi. W tych krajach powstaje nowo czesny przemysł gipsowy.

Wzrost przemysłu socjalistycznego w Związku Radzieckim już przed ostatnią wojną światową postawił przemysł gipsowy ZSRR na bardzo wysokim poziomie, zaś w służbie odbudowy kraju po zniszczeniach wojennych przemysł ten osiągnął bardzo wysoką produkcję. Dzięki licznym pracom naukowo-badawczym nad technologią, zastosowaniem i rozszerzeniem asortymentu spoiw gipsowych przemysł gipsowy w Związku Radzieckim stał się produkującym na całym świecie.

U nas przemysł gipsowy był do niedawna w powiśniętych, mimo że posiadamy dosyć bogate złoża surowca, tj. kamienia gipsowego, mimo że eksploatacja jego jest bardzo łatwa, a produkcja gipsu wymaga najmniejszej ilości węgla w porównaniu z produkcją wapna lub cementu. Dapięro budowa kombinatu gipsowego na terenie najbogatszych naszych złóż w dolinie Nidy, jego nowoczesna technologia i automatyzacja produkcji gipsowych elementów budowlanych zapoczątkuje prawdziwy rozwój tego przemysłu w Polsce.

Jak dalece opłacalne jest stosowanie spoiw gipsowych w budownictwie, świadczy o tym fakt, że kraje pozabawione przez naturę bogactw naturalnych w postać

Łatwa eksploatacja • mniejsze zużycie węgla • oszczędność siły roboczej to główne zalety gipsu, nie wykorzystanego u nas materiału budowlanego

Jednym z celów Wojewódzkiej Rady Budownictwa było wyszukanie REZERW i nie wykorzystanie możliwości wprowadzenia postępu technicznego do naszego budownictwa.

Można z całą pewnością stwierdzić, że taką nie wykorzystaną przez nasz przemysł budowlany rezerwą jest spoiwo budowlane zwane GIPSEM — wraz ze wszystkimi elementami i prefabrykatami powstałymi przy jego pomocy.

Gips jako materiał budowlany nie jest materiałem nowym. Stosowany był w starożytnym Egipcie około 5000 lat temu. Z unikalnej kultury Egiptu upadła technika produkcji tego materiału i jego stosowania. Dopiero w epoce Odrodzenia rozpoczęto na nowo stosowanie spoiw gipsowych na większą skalę. Powszechniejszy jednak rozwój produkcji spoiw wspaniałe rozwinięcie produkcji cementu portlandzkiego w pełni uzupełniło stosowanie spoiw gipsowych. Niemalże przyczyniła się do tego polityka ekonomiczna kapitalistycznych koncernów cementowych.

Jednak rozwój metody prefabrykacji w nowoczesnym budownictwie i dążenie do skrócenia czasu budowy nakazują zwrócić uwagę na materiał budowlany, który właśnie bardzo szybko pracuje tj. gips. Szybkość wiązania jego jest powszechnie znana. W wielu krajach zakłady prefabrykacji zaczęły się powstawać interesować spoiwami gipsowymi. W tych krajach powstaje nowo czesny przemysł gipsowy.

Wzrost przemysłu socjalistycznego w Związku Radzieckim już przed ostatnią wojną światową postawił przemysł gipsowy ZSRR na bardzo wysokim poziomie, zaś w służbie odbudowy kraju po zniszczeniach wojennych przemysł ten osiągnął bardzo wysoką produkcję. Dzięki licznym pracom naukowo-badawczym nad technologią, zastosowaniem i rozszerzeniem asortymentu spoiw gipsowych przemysł gipsowy w Związku Radzieckim stał się produkującym na całym świecie.

U nas przemysł gipsowy był do niedawna w powiśniętych, mimo że posiadamy dosyć bogate złoża surowca, tj. kamienia gipsowego, mimo że eksploatacja jego jest bardzo łatwa, a produkcja gipsu wymaga najmniejszej ilości węgla w porównaniu z produkcją wapna lub cementu. Dapięro budowa kombinatu gipsowego na terenie najbogatszych naszych złóż w dolinie Nidy, jego nowoczesna technologia i automatyzacja produkcji gipsowych elementów budowlanych zapoczątkuje prawdziwy rozwój tego przemysłu w Polsce.

Jak dalece opłacalne jest stosowanie spoiw gipsowych w budownictwie, świadczy o tym fakt, że kraje pozabawione przez naturę bogactw naturalnych w postać

domość o śmierci naszego serdecznego Przyjaciela, wypróbowanego w trudach życia i walk klasowych — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Był naszym przyjacielem. Pamiętamy Jego codzienną troskę o nas młodych, ojcowie ciepło z jakim odnosił się do naszych smutków, trosk, radości. Jego przyjaźń nie rwały Jego mocną wiarę w siły naszej młodoci.

Był dla nas usobieniem — i takim już pozostanie w naszej pamięci — żarliwego oddania sprawie narodu, ideom klasy robotniczej i jej partii.

Nasze przywiązanie, szacunek i zaufanie do Towarzysza Bolesława Bieruta jest jednocześnie przywiązaniem, szacunkiem i zaufaniem do partii.

W tych ciężkich dla nas dniach bólu i żaloby stajemy bliżej partii, ciałni, zwieramy szeregi. Chcemy stać się godnymi tego piękniego miana, którym On nas zaszczycił, miana najbliższych towarzyszy walki na szczytach. Będziemy w dalszym ciągu wraz z partią pomnażać siły naszego kraju.

Pamięć o Towarzyszu Bierucie pozostanie z nami na dalszą drogę, na dalszą walkę.

Wierni partii, spełnimy jej nakazy, podejmujemy każdy trud, każde zadanie.

Jednym z celów Wojewódzkiej Rady Budownictwa było wyszukanie REZERW i nie wykorzystanie możliwości wprowadzenia postępu technicznego do naszego budownictwa.

Można z całą pewnością stwierdzić, że taką nie wykorzystaną przez nasz przemysł budowlany rezerwą jest spoiwo budowlane zwane GIPSEM — wraz ze wszystkimi elementami i prefabrykatami powstałymi przy jego pomocy.

Gips jako materiał budowlany nie jest materiałem nowym. Stosowany był w starożytnym Egipcie około 5000 lat temu. Z unikalnej kultury Egipt

SMIAŁO i racjonalnie

Już trzeba o tym pomyśleć

Latem zeszłego roku przyjechali do mnie goście z głębi kraju i, oczywiście, chcieli zwiedzić Oliwę i posłuchać organów w katedrze. Wybrał się do Oliwy, idąc od dworca po prostu tonelnie w piachu, dzieci w sandałkach na nóżkach piszczały, że kamyki i piasek uwierają. Nigdzie lawek do odpoczynku, tylko w parku, ale tam gęsto oblepione. Przed parkiem śliczny skwer zielony, czyż nie można by ustawić tam kilkunastu lawek? Oliwa, jako miejsce wycieczek i wypoczynku, aż prosi się o lawki, dużo lawek! Tymczasem cała piękna Oliwa latem tonie w piachu, nigdzie chodników, a lawek ani na lekarstwo.

Dalej — czemu w Oliwie brak kawiarenek, szczególnie w pobliżu parku? Dlaczego wszyscy spragnieni gasić muszą pragnienie w sposób niezwykle ordynarny, pijąc piwo (bo lemoniady zawsze brak) wprost z butelek, a wszyscy zgrzni ochładzać się muszą, liżąc lody w sposób rzadko kiedy apetyczny...

Jeden bar mleczny latem w Oliwie nie wystarczy. Około parku to wymarzone miejsce na kawiarnię na świeżym powietrzu, kawiarnię, oczywiście, bezalkoholową, z lodami, mlekiem, kawą herbata i orzeźwiający napojami. Estetyczne urządzenie, uprzejma obsługa na pewno pobudzą klientów do przyzwoitego zachowania się.

Czas pomyśleć o kulturze na codzień, kulturze jedzenia, kulturze wypoczynku. Najwięcej chuliganstwa rodzi się przy kioskach z pi-

wem — czyż człowiek nie ordynarnie, pijąc wprost z oblepionej kurzem butelki?

K. Kalinowska
Gdańsk

Odpowiedzi REDAKCJI

Marian Plewiński, Gdańsk - Słonie. — Odpowiedź szczegółowa na wszystkie pytania w liście z dnia 18. II. Br. przekraczałyby stanowiąc ramy naszej pomocy prawnej, ograniczamy się więc do zwięzłej odpowiedzi na najistotniejsze poruszone zagadnienia.

1) Tylko takie przestępstwo pracownika uprawnia pracodawcę do rozwiązania stosunku pracy na mocy art. 2 ust. 1 pkt 1 nowego dekretu z 18. II. 1956 r., które uniemożliwia zatrudnienie pracownika na zajmowanym stanowisku. Czy zachodzi takie przestępstwo, rozstrzygnie w razie sporu sąd wzgl. Zakładowa Komisja Rozjemcza. Nie będzie to przestępstwo na szkodę pracodawcy, gdyż wówczas zakład pracy zastąpiłby przepisy art. 2 ust. 1 pkt 2 z powodu ciekawego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych.

Również i przypuszczalne przestępstwo nie będzie wystarczającą podstawą do zwolnienia pracownika, gdyż nowy dekret wymaga, aby przestępstwo było oczywiste, albo stwierdzone prawomocnym wyrokiem. Naturalnie, że zakład pracy zaniecha zwolnienia pracownika, gdy wystarczy przesunięcie pracownika na inne stanowisko.

2) Nowy dekret nie precyzuje bliżej pojęcia ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Wydaje się nam, że odмова wykonania uzasadnionego polecenia oraz nadużywanie alkoholu w pracy może być dostatecznym powodem do zwolnienia pracownika bez wypowiedzenia.

3) Zakład pracy może skorzystać z prawa rozwiązania umowy bez wypowiedzenia w przypadku i miesiąca także po uprzedzeniu się wyroku (art. 2 ust. 1 pkt 1 dekretu).

4) Nowy dekret mówi w art. 3 ust. 1 pkt 1 o niezdolności pracownika do pracy z powodu choroby. Jak ustaliło orzecznictwo Sądu Najwyższego już przed dekretem z 18. II. 1956 r., krótka, nie dająca przerwy nieobecność w pracy, mimo trwającej dalej niezdolności do pracy, nie przerywa biegu 3 — wgl. 6-miesięcznego okresu i pracodawca może nie uznać takiej formalnej przerwy.

5) Jedynie 7-kaz rozwiązywania umowy o pracę w ciągu 6 miesięcy z powodu gruźlicy pracownika (art. 3 ust. 2 nowego dekretu) uwarunkowany jest wyrokiem, by chory pracownik był zatrudniony przed chorobą co najmniej przez 6 miesięcy. W innych przypadkach niezdolności do pracy dekret tego wymogu nie zna.

6) Wypowiedzenie przez zakład pracy warunków pracy jest jednoznacznie z wypowiedzeniem umowy i także rozwiązanie umowy skutkuje dla pracownika zachowaniem ciągłości pracy, gdyż rozwiązanie umowy nie nastąpiło ani przez pracownika, ani przez pracodawcę (art. 18 ust. 1 dekretu).

Trzeba będzie dłuższego czasu dla ustalenia interpretacji przez sądy i zakładowe komisje rozjemcze nowego dekretu, zwłaszcza tych przepisów, które wprowadzają nowe pojęcia i instytucje prawne, dla których brak analogii z dotychczasowymi przepisami i orzecznictwem.

SPORT SPORT SPORT SPORT

6 pięściarzy Wybrzeża walczy w Szczecinie w sobotę i niedzielę w finałach mistrzostw Polski juniorów

W najbliższą sobotę i niedzielę odbędą się w Szczecinie finały indywidualnych mistrzostw Polski juniorów w boksie. Udział w nich wezmą zwycięzcy strefowych eliminacji, które odbyły się 24 — 26 lutego w Lublinie, Opolu, Zielonej Górze i Olsztynie.

Reprezent. naszego województwa, startując w eliminacjach w Olsztynie, wyprzedziła doskonale i 6 naszych pięściarzy zakwalifikowało się do finałów. Są to: w wadze papierowej Gwarys (Gwardia), w piórkowej Dudczak (Stal Gdańsk), w lekkiej Pięchota (Start Elbląg), w lekkopółśredniej Knut II (Gedania), w półciężkiej Piotrowicz (Sparta Sopot).

Pięściarze ci pod opieką kierownika ekipy Wawrzyniaka oraz sekundantów Federskiego i Nawrockiego — wyjeżdżają dziś w nocy do Szczecina (zbiórka o godz. 22 w świetlicy dworca głównego w Gdańsku).

A oto pełna lista finalistów, którzy na ringu szcześcińskim walczyć będą o zaszczytne tytuły mistrzów Polski:

Tak kończą chuligani Kudłaciak skazany na 12 miesięcy więzienia

Przed Sądem Powiatowym dla miasta Krakowa toczyła się ostatnio rozprawa przeciwko dożywno i dyskwalifikowanemu zeszlornicznemu mistrzowi bokserskiemu Polski Leszkowi Kudłaciakowi.

Act oskarżenia zarzucza Kudłaciakowi czynną napaść i znieważenie funkcjonariuszy MO i inne wybrki chuligańskie w czasie zabawy w lokalu „Cyganerii” w Krakowie.

Po rozpatrzeniu sprawy i przesłuchaniu świadków sąd skazał Leszka Kudłaciaka na karę 12 miesięcy więzienia bez zawieszania.

WAGA PAPIEROWA — Berjewski (Lublin), Szczeniński (Łódź), Gierczyk (Poznań), Gwarys (Gdańsk);

MUSZA — Szupecki (Wrocław), Król (Opole), Maciejewski (Bydgoszcz), Ostrowski (Warszawa);

KOGUCIA — Greiner (Kielce), Waka (Staliność), Kamiński (Bydgoszcz), Miłczarek (Warszawa);

PIÓRKOWA — Kopeć (Rzeszów), Paczyński (Kraków), Przybysz (Bydgoszcz), Dudczak (Gdańsk).

LEKKA — Malak (Rzeszów), Mialechczak (Staliność), Rajewski (Poznań), Piechota (Gdańsk);

LEKKOPÓŁŚREDNIA — Szabrowski (Wrocław), Tajn (Staliność), Grochowiak (Poznań), Knut (Gdańsk);

PÓŁŚREDNIA — Mysliwiec (Lublin), Babel (Opole), Kucharski (Bydgoszcz), Galka (Warszawa);

LEKKOSREDNIA — Kotowski (Lublin), Wilński (Wrocław), Madraszewski (Bydgoszcz), Aranowicz (Białystok);

SREDNIA — Jaroński (Lublin), Kubacki (Łódź), Dudzik (Poznań), Marczewski (Koszalin);

PÓŁCIĘŻKA — Duk (Wrocław), Ostrowski (Opole), Wasilewski (Zielona Góra), Piotrowicz (Gdańsk);

CIĘŻKA — Biełski (Lublin), Woleżuk (Opole), Tomczak (Zielona Góra), Branicki (Gdańsk).

Wioślarstwo Wybrzeża na nowym etapie rozwoju

W niedzielę 11 bm. odbyła się w Warszawie krajowa konferencja sprawozdawczo-wyborcza sekcji wioślarstwa GKKF, na której dokonano oceny stanu rozwoju sportu wioślarstwa w całym kraju, ustalono wytyczne na przyszłość oraz powzięto szereg uchwał, idących w kierunku stworzenia dalszych podstaw i warunków rozwoju, podniesienia poziomu i upowszechnienia tego sportu.

Jedną z uchwał, mającą zasadnicze znaczenie dla rozwoju kultury fizycznej i umasowienia wioślarstwa stwarza możliwość uprawiania w szerszym zakresie wioślarstwa turystycznego przez zwiększenie stanu sprzętu i taboru turystyczne go oraz budowę hangarów i schronisk m. in. w Gdańsku, jako docelowym punkcie turystycznym.

Delegaci województwa gdańskiego uzyskali pełne poparcie i pomoc w realizacji swych zamierzeń, przedstawionych na konferencji, Miłanowicz przyjął propozycje i plany rozbudowy sekcji wioślarstwa WKKF przez zawiązanie i powołanie do życia nowych placówek w Gdańsku, Elblągu i Malborku, odbudowy stałego toru regatowego i dostosowania go do potrzeb wioślarstwa wyczynowego i turystycznego, szkolenia nowych kadr instrukcyjnych i sędziowskich, wreszcie organizowa-

nia regat centralnych i międzynarodowych, które zaplanowano w 1957 roku w Gdańsku.

W wyniku wyborów powołano nowe władze, to jest plenum sekcji, w skład którego weszli większością głosów wszyscy kandydaci, wysunięci z woj. gdańskiego, mianowicie: dr Damazy Tilgner, prof. Politechniki Gdańskiej, Bolesław Drewnik przewodniczący sekcji wioślarstwa WKKF, Alojzy Piłarczyk, wiceprzewodniczący sekcji oraz Mieczysław Narloch, sekretarz R. Okr. Z.S. Kolejarzy.

Obrotom, które trwały od rana do późnych godzin wieczornych, przewodniczył dr Tilgner z Gdańska. Plenum sekcji zbierze się dodatkowo w celu powołania prezydium.

Uwaga, wioślarze!

Sekcja wioślarstwa WKKF w Gdańsku, ul. Gd. Koszyńców 11 prosi wszystkich b. czynnych wioślarzy i działaczy, zamieszkałych w trójmieście i województwie, szczególnie w Malborku i Elblągu jak również b. działaczy Polskiego Klubu Wioślarstwa w Gdańsku o podanie swych adresów w celu odzwrotnienia względnie uzupełnienia danych statystycznych w związku z rocznicą powstania wioślarstwa polskiego w Gdańsku.

Hokeiści ZSRR zdobyli złoty medal na XI AIS

W ostatnim dniu XI AIS w Warszawie odbyła się jazda fiurrowa parami oraz decydujący mecz turnieju hokejowego ZSRR — CSR. W jedzie fiurrowej parami najlepszymi okazali się zdobywcy brązowego medalu w Cortinie, rodzeństwo Nagy (Węgry), Srebrny medal zdobyła para austriacka Ellend — Lienherd, a brązowi mistrzowie ZSRR Gierasimowa — Kisieliew.

Para polska Wąsikówna — Hoczyba zajęła szóste miejsce. Po zakończeniu jazdy fiurrowej rozegrano mecz hokejowy ZSRR — CSR, który decydował o zdobyciu złotego medalu. Zwyciężyli hokeiści radzieccy 4:1 (1:0, 0:0, 3:1). Strzelcami bramek dla zwycięskiego zespołu byli: Jelesin — 2 oraz Bekiaszew i Krawdin — po 1. Honorowy punkt dla CSR zdobył Skoda.

Ostateczna kolejność w turnieju hokejowym XI AIS przedstawia się następująco:

1. ZSRR	8:0	3:13
2. CSR	6:2	3:11
3. Polska	4:4	17:23
4. Rumunia	2:5	19:23
5. Chiny	0:5	7:33

Po zakończeniu meczu hokejowego odbyła się uroczystość wręczenia medalu oraz zamknięcie Igrzysk, którego dokonał przedstawiciel MZS — Kurt Vogel.

Wycieczka do Wrocławia na finały bokserskich mistrzostw Polski

Sekcja turystyki gdańskie „Orbis” organizuje w dniu 24 bm. wycieczkę do Wrocławia na finały bokserskich mistrzostw Polski seniorów. Koszt uczestnictwa — łącznie z biletem wstępu do Hali Ludowej, z obiadem i noclegiem — wynosi 175 zł od osoby.

Wyjazd nastąpi w dniu 24 bm. o godz. 19.52 z Gdańska i o godz. 19.05 z Gdyni.

Wobec olbrzymiego zainteresowania wspomnianą imprezą przydzielono „Orbisowi” w Gdańsku ograniczoną liczbę biletów na walki finałowe. Wcześniej niż w zgłoszenie się w sekcji turystyki (tel. 347-77) umożliwi wyjazd do Wrocławia.

Termin zapisów mija w dniu 19 bm.

GO GDZIE? KIEDY?

TEATRY
Gdańsk — Teatr Wielki — „Balladyna” — godz. 19. Sala Technikum Przem. Okretowego nieczynny.
WRZESZCZ — Grunwaldzka 42 — Fotoplastikon — „Miasta włoskie”
GDYNIA — Dramatyczny — nieczynny.

KINA
wg Inform. Okr. Zarządu Kina w Gdańsku

GDANSK — „Leningrad” — „Tragiczny posąg” od 1. 19 — włosk. — g. 16, 18 i 20. „Kameraine” — „Wrobel samochwila” — g. 9.30, 10.30; „Tragiczny posąg” od 1. 18 włosk. — g. 11.30 i 13.30; „Synowie ludu” od 1. 7 g. 13.30 — co godzinie od 19.30.
WRZESZCZ — „ZMP-owiec” — „Czyszczyta” od 1. 14 — hindus. — g. 16, 18 i 20. „Bajka” — „Maigolia” — g. 14.45; „Cena strachu” od 18 — I i II seria franc.-włosk. — g. 16 i 19. NOWY PORT — „1 Maja” — „Widma opuszczają szczyty” od 1. 7 — radz. — g. 16, 18 i 20. OLIWA — „Deifin” — „Biała grzywa” od 1. 7 — franc. — g. 16, 18 i 20. — Orunia — Dom Kultury — „Jutro będzie za późno” od 1. 16 — włosk. — g. 16 i 18.20.

GDYNIA — „Warszawa” — „Prywatne życie Henryka VIII” od 1. 18 — ang. — g. 16, 18 i 20. „Atlantyk” — „Skrajny obłęd” od 1. 18 — franc. — g. 16, 18 i 20. „Gopiana” — „Wilk i niedźwiadź” — g. 14.45; „Gwiazdy na skrzydłach” od 1. 7 — radz. — g. 16, 18 i 20. GRA BÓWEK — „Fala” — „Mury Malapagi” od 1. 14 — włosk. — godz. 16, 18 i 20. CHYLO NIA — „Promień” — „Zaczarowany rower” od 1. 7 — polsk. — g. 17, 19. ORLOWO — „Neptun” — „Trzpiotka” od 1. 16 — radz. — g. 16, 18 i 20. OBUZE — „Związkowiec” — „Okrety szturmu bastionu” od 1. 12 radz. — g. 19.30. RUMIA — „Aurora” — „Zaczarowany rower” od 1. 7 polsk. — g. 18 i 20.

SOPOT — „Baltyk” — „Jak kotek łowi rybki” od 14.30; „Cud zdarza się raz” od 1. 18 franc. — g. 15.30, 17.30 i 19.30. „Polonia” — „Dzieci Hiroshimy” od 1. 16 — jap. — g. 16, 18 i 20.

DZYZURY APTEK
od dnia 10 do 16 III, 56 r.
GDANSK — Apteka Nr 52 — ul. Długa 54/56. WRZESZCZ — Apteka Nr 5 ul. Grunwaldzka 36. NOWY PORT — Apteka Nr 4, ul. Twska 83/4 stary dyżur nocny. OLIWA — Apteka Nr 53 — ul. Leśna 1. SOPOT — Apteka Nr 12 — ul. Stalina 79/1. GDYNIA — Apteka Nr 11 — ul. Skwer Kościuszki 22. ORLOWO — Apteka Nr 20 — ul. Boh. Stalingradu 68. OBUZE — Apteka Nr 63 — ul. Bednarska 11 — stary dyżur nocny.

Ostrowy dyżur w zakresie chirurgii pełni II Klinika Chirurgiczno-Akademii Medycznej w Gdańsku.
Pogotowie Ratunkowe w Gdańsku — telefon: Centrala — 122-85 do 7 — Biuro — 110-00 340-54 347-51

KOMUNIKAT CENTRALNEGO ZARZĄDU KIN

W dniu pogrzebu i Sekretarza KC PZPR Towarzystwa Bolesława Bieruta, tj. w piątek 16 bm., wszystkie kina w kraju będą nieczynne.
Wznowienie wyświetlenia filmów nastąpi w sobotę 17 marca.

NIERUCHOMOŚCI

DOMEK 4-izbowy z ogrodem, wolny — na trasie Gdańsk — Tczew Kucik. Zgłaszacz: Antoni Kocik, Gdynia, ul. Sieroszewskiego 12. 708-P

DOM jednorodzinny z ogrodem w Cichocinie — sprzedam. — Wiadomość: Gdynia, Pomorska 47/2, tel. 26-90. 704-P

DOM jednorodzinny z parcelą, wolne mieszkanie — sprzedam. Orłowo, Plocka 22 Ignacy Szelachowski. 2800-G

DOM jednorodzinny wolny (Bielawki) 75.000 zł, wola dwurodzinna komfortowa wa 130.000 zł, połowa domu komfortowego 75.000 zł parcele — gospodarstwa, polecająca poszukuje Wójtowicz, Bydgoszcz, Zduny 9, tel. 51-44. 449-K

KUPNO

BARAK o powierzchni 80 — 100 m² kupie. Gdynia, poste restante. Wojciechowski. 703-P

KUPIE opony 716 x 750 lub zamienie na 16x800 nowe, kupie motor elektryczny około 4 kw. Sopot, tel. 615-61. 2714-G

SAMOCHOŁ osobowy, może być do remontu — kupie. Zielniński, Kościelczyńska, Chojnicka 1. 2850-G

POSZUKUJE pilnie teleskopów sprężynowo-ocejowych od BMW lub Iza i biotników do DKW. Julian Spyra, Gdańsk, Ebliska 61/3. 2047-G

WIĘKSZA ilość egz. rozbiórki — kupie. Wiadomość wraz z ceną kierować listownie: Brunon Damps, Czaple, pta Firoga, pow. Kartuszy. 2880-G

LOKALE

WRZESZCZ mieszkanie dwupokojowe samodzielne, wygodny, ogród — zamienie na większe przy trasie Sopot — Gdańsk.

WRZESZCZ duży pokój, wygodny wspólny — zamienie na dwa pokoje, połączony garaż w Wrzeszczu. Punkt Usługowy, Wrzeszcz, Jesionowa 4. 2785-G

3 POKOJKI z kuchnią — zamienie na półtora pokoju, może być z używalnością kuchni. Gdańsk, Pańska 3/7 (przy hali). 2840-G

SAMOTNA pracująca poszukuje pokoju sublokatorskiego w trójmieście. Oferta: Zofia Czechowska — Gdańsk-Stogi, ul. Strykowski 14. 2841-G

STUDENTKA medycyny poszukuje pokoju, najchętniej w Wrzeszczu. Oferta: Biuro Ogłoszeń „Prasa” Gdańsk pod „studentka”. 2848-G

ZAMIENIĘ domek samodzielny 2 pokoje z kuchnią, na mieszkanie 2-3 pokoje w trójmieście. Oferta: Biuro Ogłoszeń „Prasa” Gdańsk pod „2848”. 2848-G

WRZESZCZ trzy pokoje z kuchnią, służbówka i ogrodkiem — zamienie na dwa mieszkania oddzielne po dwa pokoje z kuchnią (można być male). Oferta: Biuro Ogłoszeń „Prasa” Gdańsk pod „centrum”. 2843-G

KOMFORTOWE mieszkanie trzypokojowe w Wrzeszczu — zamienie na dwupokojowe. Oferta: Biuro Ogłoszeń „Prasa” Gdańsk pod „2842”. 2842-G

ZAMIENIĘ dwa pokoje z kuchnią w Łodzi — na obode w trójmieście. Wiadomość: Gdynia, tel. 14-40. 2815-G

DWA pokoje z kuchnią, komfort, i piętro, działka 500 m kw. w Nowym Porcie — zamienie na podobne w trójmieście. Zgłoszenia tel. 325-63. 2840-G

POKOJU sublokatorskiego w Sopocie — poszukuje od zaraz pracująca, samotna, Warunki do omówienia. Oferta: Biuro Ogłoszeń „Prasa” Gdańsk pod „2855”. 2855-G

ZAMIENIĘ pokój z kuchnią w Nowym Porcie (przy Placu Wolności) — na takie samo w Oliwie lub Sopotcie. Zgłoszenia: Nowy Port, Marynarki Polskiej 1 m. 13. 2859-G

DWA pokoje z kuchnią, etażowe, komfort — zamienie na 3-4 pokoje z kuchnią, etażowe, komfort w Gdańsku. Gdańsk-Siedlica, Zakopiańska 6a/6, Wojski. 2863-G

ZAMIENIĘ pokój z kuchnią w Nowym Porcie oraz pokój z używalnością kuchni, wygod w Wrzeszczu na dwa lub półtora z kuchnią w Gdańsku lub Wrzeszczu. Oferta: Biuro Ogłoszeń „Prasa” Gdańsk pod „2878”. 2878-G

DWA pokoje z kuchnią, ia zielenka (komfort) w Zielonej Górze — zamienie na podobne w trójmieście — przy linii kolejowej — Pruszcz-Gdańsk — Wejherowo. Oferta: Biuro Ogłoszeń „Prasa” Gdańsk pod „Agencja”. 2866-G

ZAMIENIĘ duży pokój z kuchnią, duży skład z możliwością chowania inwentarza — na mały pokój z kuchnią lub duży pokój. Dzielnica obojetna. Wiadomość: Gdańsk-Orunia, Przybrzeźna 11b — 2. 2868-G

ZAMIENIĘ duży pokój z kuchnią, łazienka, samodzielne — na dwa pokoje z kuchnią, łazienka. Zgłoszenia: Gdańsk, Ogarna 1-5, godz. 17-18. 2869-G

ZAMIENIĘ duży pokój z kuchnią, łazienka, samodzielne — na dwa pokoje z kuchnią, łazienka. Zgłoszenia: Gdańsk, Ogarna 1-5, godz. 17-18. 2869-G

ZAMIENIĘ trzypokojowe mieszkanie z wygodami w Toruniu — na podobne w trójmieście. Oferta: Biuro Ogłoszeń „Prasa” Gdańsk pod „2870”. 2870-G

ZAMIENIĘ pokój z kuchnią w Gdańsku — Wrzeszczu — na dwa pokoje z kuchnią w Bydgoszcz. Wiadomość: Wrzeszcz, K. Lecka kowa 20-15, od godz. 17-19. 2871-G

ZAMIENIĘ pokój 22 m kw. z kuchnią w Gdańsku, bilsko dworca — na 3 pokoje z kuchnią w Gdańsku. Oferta: Biuro Ogłoszeń „Prasa” Gdańsk pod „2861”. 2861-G

ZAMIENIĘ 2 pokoje z kuchnią, z wygodami i ogrodem 1000 m kw. na dwa pokoje z kuchnią, z wygodami na trasie Gdańsk — Sopot. Wiadomość: Gdańsk, ul. Wygon 1/6. 2879-G

ZAMIENIĘ 2 pokoje z kuchnią, wygodami w śródmieściu Czestochowy — na podobne w trójmieście (tylko lokale samodzielne). Tel. 525-28. 2878-G

W CENTRUM Jeleniej Góry komfortowe 3-pokojowe mieszkanie z ogrodnictwem i wycieczkami — zamienie mieszkanie w trójmieście. Oferta: Biuro Ogłoszeń „Prasa” Gdańsk pod „2877”. 2877-G

NAUKA

TANCOW towarzyskich no nowoczesny komplet przy spieszony rozpoczynam 20 marca. Zapisy Londziona 15, koło dworca Wrzeszcz. 2836-G

KORESPONDENCYJNE lekcje kłóskowości, stenografii, języków. Łódź 1, skrytka 297. 475-P

LEKARSKIE

BADANIE serca elektro-kardiograficznie, Wrzeszcz, Politechniczna 14, od 16-18. 2762-G

PRACA

POMOC domowa dochodząca ca potrzebna. Gdynia, Dzierżyńskiego 23 m. 8, róg Czolgistów. 705-P

POTRZEBNA dochodząca pomoc, z gotowaniem lub bez, referencje konieczne. Wrzeszcz, Batorego 20-2, od 15. 2845-G

STARSA samotna potrzebna nacychmiast do dzieci. Wrzeszcz, Słowackiego 46/1. 2852-G

ZGUBY

JANSON Wanda, Gdynia, Warszawska 43/12 — zgubiła legitymację dawcy krwi nr 4689. 705-P

SPRZEDAŻ

AKORDEON 36 basów „Hess” i skrzypce — sprzedam. Gdynia-Witomino, Dworska 2/1. 707-P

OKAZYJNIE sprzedam diodobionnik pleciozakresowy z klawiaturą, lub zamienie na akordeon 80 basowy. Oliwa, Cystersów 12/11, Wiczerzak. 2790-G

TAPCZAN nowy z gablotą — sprzedam. Oliwa, Dardowskiego 8a-1. 2822-G

MOTOCYKL nowy na teleskopach marki „Mińsk”, radio „Rekord” — sprzedam. Wrzeszcz, Lendziona 17-8. 2853-G

SAMOCHOŁ osobowy — Opel-Kadet — sprzedam. Wrzeszcz, Rutkowskiego 35 tel 419-21. 2854-G

MASZYNĘ do szycia gablotową — sprzedam. Sopot, Jagiełły 12-2. 692-P

WÓZEK sportowy (czeski)

— sprzedam. Wrzeszcz, Wyśląńskiego 22f m. 13. 2862-G

„PIONIER” baterijny — sprzedam. Wrzeszcz, Wyśląńskiego, Dom Akademicki 10/410. 2864-G

PIANINO krzyżowe, patefon, radio, szafę dwudrzwiową — sprzedam. Sopot, Chopina 4 (lewy dzwonek). 2867-G

KOŁDRĘ puchową, nowy kupon materiał — sprzedam. Gdynia tel. 49-85. 2876-G

NOWE radio baterijne „Stern — Libelle”, nowa zagraniczna elektropralka — sprzedam. G